૭૮૬

ગુલદસ્તે કવ્વાલીં

ઉર્ફે

ગુલજારે બંબઈ.

જીસકો

ગુપ્તા સાહેબ ગાજીયાબાદીને તાલીફ કીયા.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

લછમનદાસ ગુપ્તા.

શા. એચ. એસ. હરી એન્ડ કુંપનીના માલેક.

બુકસેલર્સ. એન્ડ પબ્લીશર્સ.

ફાકલેન્ડરોડ, ખેતવાડી માણેક બિલ્ડીંગ.

પોસ્ટ નંબર ૪—મુંબઈ.

AHMEDABAD.

મનહર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં મોતીલાલ ગણપતરામે છાપ્યું.

આવૃત્તિ બીજી. નકલ ૨૦૦૦.

સંવત ૧૯૬૭. સને ૧૯૧૧.

કીંમત બે આના.

ગુલદસ્તે કવ્વાલી

ઉર્ફે

ગુલજારે બંબઇ.

ગજલ.

દીખાદો હમકો વો જલવા જો મુસાકો દીખાયા થા
જરા હમભીતો દેખેં કીસતરેહે ઇશ્ક ઉનકો આયા થા
ન ખુદ દેખા ન યેહ પુંછા કીસીસે અઝ વોહ કેસાહે
ઇસી ખોબી પે પેહેલે એક નજર જલવા દીખાયા થા
ગમે ફુરકતસે કહેદો યું તું મત બરબાદ કર ઇસકો
યે દીલ વોહ હે કે જીસકો, અપના ઘર તુમને બનાયા થા
છુપે તુમ હમસે અચ્છા ખેર પર યેહભી સમઝતે હો
કે કયા શય દેખનેકો હમને તુમસે દીલ લગાયાથા
બના દેતા અગર ખાકે મદીના તુઝકો કુદરતથી
ખુદાવંદા મુઝે ગર ખાક હી તુને બનાયા થા
પડા સોતાથા મે ખ્વાબે અદમમેં કેસી રાહતસે
ન પાયા મેને દમભર ઇશ્કને જેસે જગાયાથા
તેરી ચોખટ કા ભી અલ્લાહ અકબર કેસા રૂતબા હે
કે જબરાઇલ અમીંને ઉસપે સર અકસર ઝુકાયા થા
પતા "મુમતાજ" કે લાશેકા હસરત યું બતાતી હે
યેહ વોહે જીસને મહેબુબે ખુદાસે દીલ લગાયાથા

ગજલ.

હમસેં છુટેગા ભલા કુચએ જાનાં કયું કર
હો ગુલિસ્તાંસે જુદા બુલબુલે નાલાં કયું કર.

મોત આતીહે ન મુઝકો નવો ખુદ આતે હેં.
ફીર બતાઓ કે મે કાટું શબે હીજરાં કયું કર
કુંકે ડાલે હે તપે ગમ મુઝે ચુપકે ચુપકે
યા ઇલાહી યેહ બુઝે આતશે પીનહાં કયુંકર
ન વોહ રોજા ના તકલ્લુમ નવો બાતેં નવો પ્યાર
આજ આજુરદા઼ ઓ ગમગીન હો મેરી જાં કયુંકર
હેં તવકકે મુઝે જન્નત મીલે તેરે બાઇસ
હશર મે છોડુંગા જાની તેરા દામાં કયું કર
સાથ અગીયારકે અફસોસ વોહ લાએ તશરીફ
ફીર કહો દીલકે નીકલતે મેરે અરમાં કયુંકર.

ગજલ.

રોયા ફીરાકે યારમે યારો યહાં તલક
ડુબી જમીન પાની ચઢા આસમાં તલક
ફુંકા તપે ફીરાકને એ શાદ યાં તલક
જલ જલ કે ખાક હો ગયા હર ઇસતેખ્વાં તલક
સદમે તેરે ફીરાકકે વો વો ઉઠાયે હેં
હો હશરભી તો હમ ન કરે ઇલામાં તલક
દેતે હેં બાત બાતપે જાં વોહ રકીબ કી
યારબ અદુને ઉનકો પડહાંયા યહાં તલક
દમ લેને કા ભી જોફસે યારા નહીં રહા
સીને સેતાબ જબ નહો આતી ફુગાં તલક
તોફાન નએ ઉઠાતે હેં હરરોજ એક અદુ
રોઉંમે ઉનકી જાંકો ઇલાહી કહાં તલક
કેસા કલામ નામ ભી લેતે નહીં મેરા
વોં બદ ગુમાં હુવે મેરી જાનીબસે યાં તલક

દુવાએ તપે ગમ દેરીના બજીકર આબે મદીના.

હુવા વો જીંદા દીલ જીસને પીયા પાની મદીને કા
કે હે સદ ગેરતે આબે બકા પાની મદીને કા

મેરે દીલસે યે આહે સર્દ યું અકસર નીકલતીહે
કે યાદ આતાહે મુઝકો બરફ્સા પાની મદીનેકા
જો હોતા અબ સીકન્દર ઢુંઢતા ક્યું આબે હેવાંકો
ચખા દેતા અગર અપના મજા પાની મદીનેકા
હુવે સબ પાની પાની શરબતે કંદો નબાત ઉસસે
યેહી કેહતાહે જીસને પીલીયા પાની મદીનેકા
મદીના હે જમીં પર જીન્નતુલ ફીરદોસકી તસવીર
નમુના સલ સબીલે ખુલદકા પાની મદીનેકા
સુરાહી જો વહાં સાકી લીએ મસજીદમે ફીરતેહેં
ઇલાહી ઉનસે ફીર મુઝકો પીલા પાની મદીનેકા
મદીનેકી સુરાહી દીલકી સુરતહે યેહે કીસકા દીલ
સુરાહી બનકે પીતાહી રહા પાની મદીનેકા
યેહે દીલ મુસ્તાક હે જીસકા હમેશા મીસ્લે મુસતશકી
પીલા યારબ વોહી માએ ઉલસફા પાની મદીનેકા
યેહીજી ચાહતાહે ફાંક લીજે ખાક ભી વહાંકી
બડહાતાહે કુચ્છ એસી ઇશ્તેહા પાની મદીનેકા
મેરે હોઠોંકો હરદમ ચાટતેહે જાનો દીલમેરેં
પીયા જબસે ઇન્હોંને ખુશ મજા પાની મદીનેકા
વહાં એક બાગે ઇમાં સબજો ખંદાં રરકે જીન્નતહે
જમીને દીલમે જીસકી બેહ ગયા પાની મદીનેકા
અહ જોકી અમરહે ઇસકા બયાં ક્યુંકર જબાં સે હો
કે મીઠા હે તો કેસાહે ભલા પાની મદીનેકા
જો વકતે કતલ વહાં રહેજન પીલાદે મુઝકો વો પાની
તો કાફી હોય મેરા ખુન બહા પાની મદીનેકા
નહો માએ ઉલહયાત અપને લાયે કીસતોરવો પાની
કે પીતેથે જનાબે મુસ્તફા પાની મદીનેકા
"ફકીર" અપના નસીબ અબતો સીકંદરસેભી બહેતરહે
રહા મહેરૂમ વોહ હમકો મીલા પાની મદીનેકા

ગજલ કમ રન જાન ઉરફે મુસતરી તવાઅફ.

કબ ભલા મનજુર થી દીલકો જુદાઇ આપકી
આપને એ જાન હમસે બેવફાઇ આપકી
ખુન કરતે હેં હમ આપ અપને હાથસે
દેખીયે કયા રંગ લાતી હે જુદાઇ આપકી
જેસી જીલ્લત દીજીયે ઇજ્જત સમઝતાહું ઉસે
મેરે હકમે તો ભલાઇ હે બુરાઇ આપકી
આપકા નકશે કદમ તો સીજદા ગાહે ખલ્ક હે
કુફ્ર કા બાઇસ હુઇહે પારસાઇ આપકી
માનીયે કહના કરે દોલત પે રહને દીજીએ
હમ ફકીરોંસે હે બસ સારી જુદાઇ આપકી.

ગજલ હજરત મૌલાના હફીજ સયદશાહ.

યું તો અકસર તુઝે બાલાએ જમીં દેખ લીયા
સર ઉઠાયા તો સરે અરશે બરીં દેખ લીયા
તું વોહ જલવા હે જહાં ચાહા વહીં દેખ લીયા
હમને દર પરદા તુઝે માહે જબીં દેખલીયા
અબ ન કર પરદા કે એ પરદા નશીં દેખ લીયા.

સાત પરદોંમે કિયા આરૂખે રોશન પીનહાં
મીમ બન કરતુ એહદમે હુઆ લારેબ નીહાં
દેખને વાલોંને પર ઢુંઢ લીયા તેરા નીશાં
હમ નજર બાજોંસે તું છુપ નસકા જાને જહાં
જીસ જગહે જાકે છુપા હમને વહીં દેખ લીયા.

શોહરએ હુસન તેરા કસરે જનાંમેં પાયા
તુઝકો મોસુફ ફરીશ્તોંકી જુબાં મેં ,પાયા
હમને ચરચા તેરા હરેક જહાં મેં પાયા
નામ મશહુર તેરા કોનો મકાં મેં પાયા
લામકાં કા તુઝે કેહતે હેં મકીં દેખ લીયા.

ઢુંઢતે ફીરતે થે એક ઉમર સે મુન્તઝર હો તુઝે
એક દીન ગોશયે તોહીદમે પાયા જો તુઝે
શાન માબુદકી સમઝે હે યહાં હમ તો તુઝે
તેરે દીદાર કી થી હમકો તમન્ના સો તુઝે
લોગ દેખેંગે વહાં હમને યહીં દેખ લીયા.

તુંને દેખે જો નીશાં અકલ ન પ્હોંચેગી વહાં
ક્યા કરૂં ઉનકા બયાં અકલ ન પ્હોંચેગી વહાં
ક્યા હે જબરાઇલ કી જાં અકલ ન પ્હોંચેગી વહાં
ઇશ્ક પહોંચાહે જહાં અકલ ન પ્હોંચેગી વહાં
જેબરસીદ રેહે ફીરહારૂક અમી દેખ લીયા

નુરે વહદત કા તો કસરતમે નીશાં હે બેશક
સારા આલમ હે જેસદ ઓર તુ જાહે બેશક
બાદ અલ્લાહકે તેરા હી બયાં હે બેશક
તુઝ સીવા જોહે વો સબ વેહમ વ ગુમાંહે બેશક
અબતુ ઇનસાફ સે કહે હાં કે નહીં દેખલીયા

નાતીયાશરીફ કવ્વાલી.

અજમેરકે ખવાજા તોરી સુરત સુપનેમે દીખા એક નાદરીયા
તોરા દરસનવા દેખનકો મોરા જીરા તરસતહે ઓ સાંવરીઆં
દીનરેન દુવાહે યેહ તુઝસે મોરી અજબહેરે નબી અજબહેરેઅલી
એસાવો કહીં દીન આએ ખુદાકે મે લું અજમેરકી ડાગરીયા.
તોરે પૈયાં પડું તોરી વીનતી કરૂં મોરા શીશ તેરી ચોખટપે ધરૂં
અરમાન યહી હે મોરે દીલકો તોરે ગુંમબદકે ફીરૂં કાવરીયા
તુંહી રાજાહે હીંદુસ્તાનનકા તુહી રાજાહે સારે વલીયનકા
અજમેર નગરમે હે તખત તોરા સબ રાજનકા તુ હે સરદરીયા
હે આલ નબી લારેબ તુહી બેશકહે તુહી ઓલાદે અલી
હેદર સી હે તોરી સુરતીયા એહમદ સી હે તોરી ચાલરીયાં

કોઇ ગુમબદમે તોહે દેખતહે કોઇ મંદીરમે તોહે ઢુંઢતહે
કોઈતોકો કહતહે સંજરીયા કોઇ તોહે કેહત હૈ રામેશરીયા
કોઇ તોકો ખુદામે બતાવત હે કોઇ તુઝમે ખુદા કો મીલાવત હે
તુ ખુદામે હે તુઝમે ખુદા હે હર જાએ તુહી હે હાજરીયાં
તોરી હીંદો અરબમે શોહરતહે તું હીંદીઓ અરબી કહાવતહે
મશહુરહે યહભી નામ તોરા અજમેરી ચિશ્તી સનજરીયા
તુહી પીર મોરા તુહી ગુરહેમોરા મેરી જાન પીરાનહે તુઝપર ફીદા
મોકો તુઝસેહે હરકા ભેદ મીલા બેશકહે મેરા તુહી રહેબરીયા
દાદા વો તોરાહે શેરે ખુદા જાકો હાજકા ફકીરીકાહે મીલા
નાનાહે તેરા વો હબીબે ખુદા ઓઢતહે જો કારી કામરીયા
ઓ હજરત ખાજા મોહીઉદ્દીન ઓ માલીક શાહ જમાઓ જમીન
હે દાસ "ઇમામુદ્દીન" તેરા કીરપા કો હો ઇસપર નાજરીયા

નઆતીઆ કવ્વાલી.

દીખાદો શાન યકતાઇ મોહીનુદ્દીન અજમેરી
તુમ્હારા હું મેં શૈદાઇ મોહીનુદ્દીન અજમેરી
ખુદારા અય શહેવાલા ઝુકાદો ગરદને તુબા
ચેહ લુતફો હુસ્ન જેબાઇ મોહીનુદ્દીન અજમેરી
સરે તાજે ફકીરાં હો કુલાહે ફખરે પીરાં હો
તુમ્હેં જેબા શહેનશાઇ મોહીનુદ્દીન અજમેરી
હવસ બાકી રહી દીલમે ન મેરે બાગે રોજવાં કી.
તુમ્હારી યાદ જબ આઇ મોહીનુદ્દીન અજમેરી

દાદરા—અકુંમર—મરેકી.

સલ્લેઅલા રસુલુલ્લાહ—અરશી મરીં પે જાને વાલે
બોહેરે ગુનાહસેં હું લાચાર—નૈયા આન પડી મંઝધાર
આઓ મદદકો ખેવનહાર—બેડા પાર લગાનેવાલે—સલ્લે અલા૦
તેગે ઇશકસે હું મેં ઘાયલ—રાહે અરબ હુઇ હૈ મુશકીલ
ચલતે ચલતે મંજીલ મંજીલ—પડ ગયે પાઉંમે મેરે છાલે—સલ્લે૦
બોહેરે ગમમેં રહેહેં હુબ—અબતો જીસ્ત નહીં મરગુબ

યાતો આ જાય મહેરુગ- વર્ના હમકો ખુદા ઉઠાલે-સલ્લે૦
મહેશર બપા હુવાહે આજ-તુઝસે બનેંગે બીગડે કાજ
મૌલા રખીયો મોરી લાજ-કૌન અબ તેરે સીવા સીંભાલે-સલ્લે૦
"અકબર" દરકા તેરે ફકીર-મૌલા કોન બંધાવે ધીર
આંખોં ભરભર આવે નીર-અપની ખીદમતમેં બુલાવાલે-સલ્લે૦

ગજલ-જીગર.

નાજ ક્યા કરતે હો અય જાં તુમસે દીલબર સેંકડોં
હુસનમે બડહકર હસીં બહેતર સે બહેતર સેંકડોં
આપ જોમેં હુસનમે સમઝે હેં દીલબર હેં તો હમ
ઇશક હોનાં ચાહીયે દુનીયાંમે દીલબર સેંકડોં
આપ ઇતરાકર જમીં પરહી નહીં રખતે કદમ
આસમાં પર હુસન કે હેં માહે અનવર સેંકડોં
ક્યા ગીલા એક સર્વકા હે કુમરીયે દીલ ખસતા કો
ગુલશને આલમમેં હેં સરવે મનવ્વર સેંકડોં
એક યુસુફ ક્યા કેહે યાં યુસુફે સાની હજાર
દીલકે ગોશે મેં હે બેઠે અપને દીલબર સેંકડોં
મીલના આશક કા હે મુશકીલ વરના દીલબર હેં હજાર
દેખ લેના એક દીન ઇસ બરમે દીલબર સેંકડોં
જોર કબતક આપકે અપના દીલે ગમગીં સહે
તુમકો આશક હે બહોત ઓર હમકો દીલબર સેંકડોં
આપ કહતેહેં કે ઓર આશક કી કર લેંગે તલાશ
ઢુંઢ લેંગે હમ ભી પયારે તુમપે દીલબર સેંકડોં
હે જમાના યાદ જબ હમ તુમ થે એક જાનો જીગર
મેરે કુચેમેં સદા ખાતેથે ચક્કર સેંકડોં

ગજલ-મુસા.

જહાંમે કોઇ આશીક મેરે જૈસા હો નહીં સકતા
દો આલમ મે હસીં તુમ સા ભી પૈદા હો નહીં સકતા

સવાલે વસલ પર કયું ગાલીયાં નાહક સુનાતે હો.
યહે સીધી બાત હે કેહદો કે એસા હો નહીં સકતા
અદુસે છોડદો મીલના મેરો જાં માનલો કહેના.
જરાસી બાત હે કયા તુમસે ઇતના હો નહીં સકતા
તેરે બીમારે ગમકી નબજ દેખકર બોલે,
કિસી સુરત મરીજે ઇશક અચ્છા હો નહીં સકતા
મેં યકતા આશકોંમેં હું વોહ લાસાની હસીનોંમે,
જહાંમે કોઇ મુઝસા ઔર તુમસા હો નહીં સકતા.
કીસીકા વસલકી શબ નાજસે કહેના કયામત થા,
ન છેડો બસજી જાને દો કે એસા હો નહીં સકતા
કહા કાસીદને જબ ઉનકો બુલાતા હે તુમ્હેં "મુસા"
તો બોલા હંસકે કેહ દેના કે આના હો નહીં સકતા

કવ્વાલી

સીતમસે બાઝ આ ઝાલીમ કયામત હોનેવાલી હે,
બપાએ દાવરે મહેશર અદાલત હોનેવાલી હે
નજર બાઝો સંભલ બેઠો કયામત હોનેવાલી હે
કીસીકે હુસન રોજ અફઝુંકી શોહરત હોનેવાલી હે.
હમારે ઇશકકી દુનીયામે શોહરત હોનેવાલી હે.
કીસી માશુક કમસીનસે શરારત હોનેવાલી હે.
ખદંગે યારકા મુશતાક દીલભી હે જીગરભી હે,
સીતમ યેહ હે કે દોનોંમે રકાબત હોનેવાલી હે.
ન ઠુકરા કર ચલો હર હર કદમપર એસી શોખીસે,
તુમારી ચાલસે બરપા કયામત હોનેવાલી હે
કીસીકે હુસ્નપર ઉનકી તબીયત આતી જાતી હે
હસીનોંકો ખબર કરદો અદાલત હોનેવાલી હે
લીયે શમશેર બુરાં આજ વો મકતીલમે આતે હેં
મુબારીક બાદ મુશતાકો શહાદત હોનેવાલી હે.

ગજલ જલાલી.

ફનાકા જામ એ સાકી મે પીયોલું તું ભરભર દે,
બકાકી મએ સે આંખેં મીસ્લ નરગસ મસ્ત કરકર દે.
નીરાલા તુ હૈ અય મોલા નીરાલી હે તેરી શાનેં,
કીસીકો ખાકકી ઢેરી કીસીકો સંગ મરમર દે.
બુરાકે શાહને મેરાજમેં યેહ કી દુવા હકસે,
અતા કર વોહ કદમ આવાજ ચલને મે જો ફરફર દે
ઇલાહી રોજએ ખએરૂલ વરા પર જબમેં જા પહોચું,
બરંગે ગરદીશે ગરદુ ન ગરદીશ મુઝકો સરસર દે
કહા જબરાઇલસે હકને દમે મેલાદ પેગંબર
મેરે મહેબુબ કી આમદ કા તું પએગામ ઘર ઘર દે
સદાયેહ આ રહી હે દમબદમ કોહઓ બયાંબાંસે
અજલ કબરો મેં લાશે મરનેવાલોં કે તુ ઘર ઘર દે
"જલાલી" હે અજબ ઉસ કાદરે કેયુમકી કુદરત,
કીસીકો તાજ સુલતાની કીસીકો ભીખ દર દર દે.

અકબર.

કદમોંમેં મુસ્તફાકે મેરા મજાર હોતા
વો ખક પાક હોતીમેં ખાક સાર હોતા,
કદમોંમે તેરે ગીરતા ગલીયોંમે તેરી ફીરતા.
કભી જાંનીસાર કરતા ગહે અશક બાર હોતા
મોલા મેરે મુઝે તુમ, રોજે પે ગર બુલાતે
કયું જારજાર રોતા કયું બેકરાર હોતા
અફકાર બખ્શ દેતા ગર તુમ ઇશારા કરતે
મેરા જહાજે ઇસયાંન તોફાં સે પાર હોતા
મોલા મેરી ખબર લો ગુમરાહ હો ચલાહું
કુચ્છ અપની જીંદગીકા નહીં એતબાર હોતા
ભલા હુવા કે તુમને બખશવાયા મુઝકો વરના
મેરી બુરાઇયું કા કયોંકર શુમાર હોતા,
હે જાંન બલબ યેહ "અકબર" તેરે દરસે દુર હોકર
તેરા મજાર હોતા યેહ જાં નીસાર હોતા

ગજલ દરમદેહ મસજીદ મોહતેરીમ રસુલુલ્લાહ સલેઅલાવસલમમ.

નજર ગાહે દો આલમ હે રસુલુલ્લાહકી મસજીદ
કહો જન્નતસે ક્યા કમ હે રસુલુલ્લાહકી મસજીદ
કભી સીજદા અદા કરતેથે ઉસ મસજીદમેં હમ હરદમ
અબ અપને દીલમે હરદમ હે રસુલુલ્લાહકી મસજીદ
વહીહે સીજદાગાહે મુસ્તફાતાઆત મોલામેં
અજબ જાએ મુકરરમહે રસુલુલ્લાહ મસજીદ
કહાં આંખોંકી ઠંડક અબ નમાજોંમે યહાં આકર
કહાં યેહ ચશમ પુરનમહે રસુલુલ્લાહકી મસજીદ
વો જાતે રહેમતુલ આલમીન મુખફી ઉસી મેં હે
વો રાજે હકકી મહેરમહે રસુલુલ્લાહ કી મસજીદ
રીયાજે જીન્નત ઉસમે રોજા ઉસમે મેમ્બર ઉસમે હે
વો અનવારે મુજસ્સીમ હે રસુલુલ્લાહ કી મસજીદ.

ભજન હક્કાની

સબસે નામ ખુદાકા પ્યારા.
કુન કેહકે મખલુક બનાઇ સુરજ ચાંદ સીતારા
જમીં આસમાં સભી બનાયે કીસીને નહીં દમ મારા
સબસે નામ ખુદાકા પ્યારા.
કીયે મહમદ નુરસે પેદા પડહીો લાક પુકારા
ખાસ શફી મેહુશર હેં વોહ ઉનબીન નહીં ગુજારા
સબસે નામ ખુદાકા પયારા
"ધીસુખાં" હે ખાસ બંદગી બેંદકા છુટકારા
બના ફરીશતા શયતાં દેખો હુકમ મે જબ દમ મારા
સબસે નામ ખુદાકા પયારા.

લાવણી.

ખુદાસે લો લગાઇ હે બુતોંમે બેવફાઇ હે.

જમાના આજમા દેખા સભોંસે દીલ લગા દેખા
ભટક જા બજા દેખા ન કોઇ આશના દેખા
દોહા—માશુકોંકી પ્રીતસે હો બેઠે આશા નીરાશ
સમંદરકી નીરપે ઉસું બુઝે ન પયાસ
યેહી **દીલમે સમાઈ હે—ખુદાસે લો લગાઇહે.**

સહી દુનીયા કી રૂસવાઇ, હુવે મશહુર સૌદાઇ
કીયે કી યેહુ સજા પાઇ, મીલે માશુક હરજાઇ
દોહા—દીરદે મેં સાંઇકો ધર અગ કરકે સોચ બીચાર
નઇયા બે મલ્લાહકે કભી ન લાગે પાર
જહાંમે બેવફાઈ હૈ ખુદાસે લો લગાઇહે

હુવે હમ જીસકે તાબેદાર, બનાવોહુ અપના દાવેદાર
લોગ મતલબકે દેખે યાર, કોઇ ગુલશન,નહીં એ ખાર
દોહા—નેકીકા બદલા બદી ઓર બદીમે રબ રસાહી
કાનોંકો જો દુખ દેવે વોહ સોના ભાડ મે જાઇ
યેહ ઝુંઠી આશનાઇ હે ખુદાસે લો લગાઈહે.

તપે ગમસે જલા સીના, નહીં મુમકીન મેરા જીના
જીયું જબ તક બજે બીના, અબસ હે કાસની પીના
દોહા--અરે તબીબા બાવરે તું કયા દેખેહે હાથ
કઠન ઇશક કા રોગહે સો જાય જાનકે સાથ
ન કુછ ઇસકી દવાઇહે ખુદાસે લો લગાઈ હે

હેં "ધીરપુખાં" બહોત મુજતર મેરા ગોરામઇં મેં ધર
લગેહેં ઇશકકે ખંજર કલેજા હો ગયા પથ્થર
દોહા—સદમેપર સદમે સહે ઓર સહે દાગપર દાગ
ઉમર સારી ખો ગમાઇ ગયા ન યેહુ બેરાગ
બહોત જીલ્લત ઉઠાઈ હે ખુદા સે લો લગાઈ હે.

ગજલ કલગી તુરરા

રકીબ કરતેહેં અબ લગાવટ તુમ્હારી હમસે હમરી તુમસે
બીગાડતેહેં સનમ યેહ તબીયત તુમારી હમસે હમારી તુમસે
ન જીદંગીમે હુઇ જુદાઇ તો બાદ મુરદન ભીહોન ફુરકત
ઉમેદહે દુર હો ના તુરબત તુમ્હારી હમસે હમારી તુમસે
નીકાબ ચેહેરેસે દુર કરદો સનમ બરાયે ખુદા શીતાબી
છુપે યેહ કબહે બતાવો સુરત તુમારી હમસે હમારી તુમસે
ઉધર હે અરમાં હમકો બેહદ ઇધર હે શોકે વીસાલ અફ્જુ
મીટેગીકીસ દીન યહ દીલકી હસરત તુમારીહમસે હમારીતુમસે
બુરા કીયા તુમને યે સીતમગર જો મેરે કાસીદ સે તુમ ન બોલે
કેથી યહ લાઝીમ સનમ અદાવત તુમ.રી હમસે હમારી તુંમસે
ન જખત તુમસે હુઇ મહોબત ન ઇશક હમસે છુપા જહાંમે
હુઇહે દુનીયાંમે યેહે ફજીહત તુમારી હમસે હમારી તુમસે.
ઇધર તો "ફરયાદ"કો હયા એહે ઉધર ખીજાલતહે તુમકો અફ્જુ
ગઇ ન યહ અબ તલક નદામત તુમારી હમસે હમારી તુમસે

સવાલ આસક.

દુહા—દુનીયાહે દો રોજકી વો કરૂં ઇસ્કકા પાપ
આશક વો માશકે અબ સુનો સવાલ વો જવાબ

દોહા

વો આશકના એહલહેં જો કરેં જાનકા ડર
ડર જીસ જાહે જાનકા વહીં હમારા ઘર
જો આશક સાદીકહેં પ્યારે વો મરનેસે નહીં ડરતેહેં
જો કામ ન હોવે રૂસ્તમસે ઉસ કામકો આશક કરતેહેં
મનસુંર ચડા જબ સુલીપર હરચંદ સભોં ને સમઝાયા
કહેના નહીં માના દુનીયાકા જો કહા વોહી કર દીખલાયા
ફરહાદને જાનદી શીરીંપર મજનુંને દશત નીવરદી કી
ઉશ્શાકને અપના નામ કીયા માશુકોંને બેદરદીકી

"ફરયાદ" ભી આશીક હે પ્યારે તુમ જરા રહેમ નહી ખાતે હે
હમ દોનોં દીલોંકા જાં દેતે હેં ફીર હમેં અબસ સમઝાતે હો

આશકકે જવાબમે મઆશુક કહેતા હે

દોહા–તુમ આશક કમ ઉમરહો ઓર નહીં તજરબેકાર
બેહર ઇસ્કકી મોજહે તેગ તેજ કી ધાર
મનસુરને જાં દી સુલી પર ફરહાદને ભી તેશા ખાયા
જેસા થા કીયા ઉન દોનોંને વૈસા ઉનકે આગે આયા
જો આશીક સાદીક હેં પયારે ખામોશ લબોંકો રખતે હેં.
સુનતે હેં બાતેં દુનીયા કી ઓર કુછ ભી કેહ નહીં સકતે હે
જીન દીલોંમે હે આમેઝ ઇશ્ક ઉફતાદા કો વોહ સહેતે હે
લબરેઝ જામ જો હોતે હેં વો જામ સદા કબ દેતેહે
ઇસરાર હુસન માશુકોંકા જો દીલમે પીનહાં રખતા હેં
બેહકાનેસે શયતાનોંકે "ફરયાદ" વો નહીં બેહકતાહે

દાદરા

એ જાન મેરી જમાના બુરાહે, દીલકા કીસીસે લગાના બુરાહે
હમસે ખફગી સોતાનીયાંસે ઉલફત–દીલ જલોંકા જલાના બુરાહે.
ચીતવન કા મારા ના કોઇ જીએગા-ઘુંઘટમેં આંખેં લડાની બુરાહે
"ધીરસુ"કો ગમગીન ન કરના તું:જનીયાં, આશીકકા અપને
સતાના બુરા હે

ગજલ.

શફકમેં બરક રખશાંકા હમેં ધોકા દીલાતે હેં
વો જીસ દમ પાન કો ખાકર અદાસે મુસકરાતે હેં
બહોત ગુનચે દહાં કી ખુ સે:યારબ તંગ આયા હું
કે આકર બેઠને પાતે નહીં કહેરે હેં જાતે હેં
હસીનાને જહાંસે હમ નશીં કુચ્છ બન નહીં આતી
બહાને ખુદ વો કરતે હેં હમેં ઝુંટા બતાતે હેં
સરે મું ભી ન જીન સેં માંગ તક સીધી નીકલતી થી
ખુદા કી શાન હે વો બુત હમેં રસ્તા બતાતે હેં

દીગરગું હાલ હો જાતા હે એકદમ મેં જમાનેકા
જીન્હેં હમ આજમાતે થે વો હમકો આજમાતે હેં
ખુદાયા વાકઇ ચશમે બુતાંભી એન જાદૂ હે
વોહ હમસે રૂઠતે હેં હમ ઉન્હેં ઉલટા મનાતે હેં
સીતમ "ફરીયાદ" પર કરતે હેં, જાલીમ કુચ્છ નહીં કરતે
સતાયે કો સતાતે હેં જલાએકો જલાતે હેં.

લાવણી બતરજ તુરરા.

માશુકોંમેં ગર જરા વફાઇ હોતી
કુરબાન બુતોંપર સભી ખુદાઇ હોતી
હમ તુમપર મરેં તુમ ગેરોં પર મરતેહો
કયું જુલમ ઓ સીતમ બેખતા કીયા કરતેહો
હમ કરેં ખુશામદ નાહક તુમ લડતેહો
સદ હેફ ખુદાસે જરા નહી ડરતેહો
આશીકકે લીયે કયોં સનમ બુરાઇ હોતી
માશુકોં મે ગર જરા વફાઇ હોતી

ગુલઝાર ઓ ચમન કી સેર વહાં હરદમહે
બુલબુલ કી તરેહ બેચેન યહાં પરદમ હે
વહાં ખંદા કુનાં હે યહાં નાલ ઓ ગમ હે
વહાં શાદ ઓ ખુશી હેં યહાં ચશમ પુર નમ હે
કુછ દીન તો મહોબ્બત સનમ નીભાઇ હોતી
માશુકોં મે ગર જરા વફાઇ હોતી.

લુંટેં હેં મજા વાં ગેર વસલ કે સારે
યહાં દવા ગલેસે નહીં ઉતરતી પયારે
હમ જીતે જી હેં ઇશક કી બાઝી હારે
કહે સકતે નહીં હે જરા બીરહે કે મારે
આશીકકે વીરદકી સનમ દવાઇ હોતી
માશુકોં મેં ગર જરા વફાઇ હોતી.

કવ્વાલી

મુઝે તુમ દેખકર સમઝો કે ચાહત એસી હોતી હે
મુહોબ્બત વોહ બડી શય હે કે ચાહત એસી હોતી હે
ખુદાકી શાન હમકો દેખકર માશુક કહતે હેં
જો સુરતપર મીટેહેં ઉનકી સુરત એસી હોતી હે.
તેરે કુચેમેં કોઇ હુર આજાતી તો મેં કહેતા
કે, વોહ જીન્નત તો ક્યા હે દેખ જીન્નત: એસી હોતી હે
ખુદાકો માન બેબુત તું ભી તો ગેરોંપે આશીક હે
બસ અબ તો તુને દેખા ઉસકી કુદરત એસી હોતી હે
ખુદાસે ડર જરા એ ચશમ જાનાં તુને કયા દેખા
જો ગેબરોં સે મરવ્વત કી મરવ્વત એસી હોતી હે
તુમહીંપર કુછ નહી મોકુફ જુલમો જોર કે શેવે
વો બેશક બેવફા હે જીસકી સુરત એસી હોતી હે
તમન્ના હે ગલેસે તુ લીપટ જાએ તો મેં ખુશ ખુશ
રકીબોંસે કહું દેખો ઇનાયત એસી હોતી હે.

ગજલદાગ

તુંમને બદલે હમસે ગીન ગીન કે લીયે
હમને ક્યા ચાહા થા ઇસ દીનકે લીયે
યહ રૂખે નાજુક પે કાતને હેં નીશાન
કીસને બોસે તેરે ગિન ગીન કે લીયે
કુછ નીરાલા હે જવાની કા બનાવ
શોખીયાં જેવર હે ઇસ સાન કે લીયે
હમનશીંનો સેં મેરે કેહતે હેં વોહ
છોડદુ ગેરોંકો ક્યા ઇનકે લીયે
બાગબાં કલીયાં દેં હલકે રંગકી
ભેજની હેં એક કમસીન કે લીયે
એ સબા કેહેના મેરા ઉનકો સલામ
હો ગયે બરબાદ હમ જીનકે લીયે
ચાહને વાલોંસે ગર મતલબ નહી

આપ પ્રીર પેદા હુવે કીનકે લીયે
ફેંસલા હે આજ મેરા આપકા
યેહુ ઉઠા રખ્ખા હૈ કીસ દીનકે લીયે
વોહ નહીં સુનતે હમારી કયા કરેં
માંગતે હેં હમ દૂઆ જીનકે લીયે
આજ કલમે "દાગ" હોંગે કામ સાબ
કયું મરે જાતે હો દો દીનકે લીયે

દાદરા.

૧ મહોબ્બત ન કીજે જમાના બુરા હે
ખુદાકી કસમ દીલ લગાના બુરા હે ૧

અદાસે છુપા કરકે ઘુંઘટમેં મુંહકો—મેરી જાં તેરા મુસકરાના બુરાહે
હે લાઝીમ શહીદોંકી તાઝીમ તુમકો
જનાજેપે ઠોકર લગાના બુરાહે
અભી ખવાબ ગફલતમેં વોહ ગુલહે બુલબુલ
તેરા બાગમેં ચેચહાના બુરા હે
ગઝબ કર રહી હેં યેહ જુલફેં તુમ્હારી
કે બાલાએ રૂખ બલ ક્રા ખાના બુરા હે
હમારી તો એ જાન કીસ્મત બુરી હે
ન તુમ હો બુરે ન જમાના બુરા હે
પસન દીદા હે સબ યેહ આદત તુમ્હારી
રકીબોં કે ઘર આના જાના બુરા હે
નકર જુલમ મંજુર ઉસ ગમપે એ બુત
કે હમ દીલ જલોંકા જલાના બુરા હે

ગજલ

અબ તુમભી હુવે ચાહનેવાલે મેરે દીલકે
અલ્લાહને અરમાન નીકાલે મેરે દીલકે
આફતમેં ફંસા તેરે લીયે હસ્તી મીટાઇ
તુ ભી તો કહે નાઝ ઉઠાયે મેરે દીલકે

આખીરકો મીના દેંગે મુઝે દાગે મહોબ્બત
એક દીન તુમહેં પડ જાયેંગે લાલે મેરે દીલકે
રૂક રૂક કે ન બાતેં કરો છુરીયાં ન લગાવો
એ જાન અભી જખ્મહેં આલે મેરે દીલકે
બેતાબહુંમેં વસલમેં ફુરકતસે જીયાદા
અંદાજકુ દુનીયાસે નીરાલે મેરે દીલકે
શ્રારોં કી તરેહ તુમભી નીકલ આઓગે બાહર
સુન લોગે કીસી રોજ જો નાલે મેરે દીલકે
બેહ આયેંગે સીનેતક અગર અશકોંકે કતરે
આલમકો નજર આયેંગે છાલે મેરે દીલકે
નીંદ આવે "સગીર" આહ શબે હીજરમેં કયુંકર
યેહ રંઝ તો ટલતે નહીં ટાલે મેરે દીલકે

ગજલ

બલાએં જુલ્ફ જાનાંકો અગરલેતે તો હમ લેતે
બલા યહ કોંન લેતા જાનપર લેતે તો હમ લેતે
ન લેતા કોઇ સોદા મોલ બાઝારે મહોબ્બતકા
મગર જાન નકદ અપની બેચકર લેતે તો હમ લેતે
જો હોતા હમસેં હમ બીસતર બતા ફીર તેરા કયા જાત
તડપકર કરવટેં દીનરાત ગરલેતે તો હમ લેતે
તુંઝે કયા કામથા એ બે ખબર જો ઢુંઢતા ફીરતા
દીલે ગુમગશ્તાકી અપને ખબર લેતે તો હમ લેતે
લગાયા જામ હોટોંસે જો ઉસને હમકો રશક આયા
કે બોસા ઉસકે હોટોંકા અગર લેતે તો હમ લેતે

ગજલ

વોહ સીતમ કરે મેં સીતમ સહું વો જફા કરે મેં વફા કરૂં
વોહ ઉઠાયે છેડમેં ચુપ રહું વોહ કહા કરે મેં સુના કરૂં
કભી સુએ ચરખ નીગાહકી કભી દીલકો થામકે આહકી
તેર દસ્તે જોડસે ફીતનાગર યેહ ન હો સકે તો મેં કયા કરૂં
કહા મેને એ બુતે બેખબર જોવફા નહી તો જફાહીકર

લગા કહેને વોહ તેરે સાથમે ના વફા કરૂં ન જફા કરૂં
કભી સાફ હમસે હુવા ન તુ કભી ખાસ દીલસે મીલા ન તું
ઇસી ફીકરમેં રહા કીનાજુ યહ જફા કરૂં વોહ જફા કરૂં
વોહી જુલમ મુઝપે કરેંગે બોહ વોહી દુર મુજસે રહેંગે વોહ
મેરી એક ભી ન સુનેંગે વોહ મે હજાર ઉંનસે કહા કરૂં

નાતીયાશરીફ.

કયા જગમગા રહાહે આલમમેં નુર તેરા
નકશા દીખા રહાહે પયારે જહુર તેરા
જલવા જો દેખપાતે એ શમાતોરતેરા
મુસાકલીમ પઢતે કલમા જરૂર તેરા
દીલમે યહી અસરહે જીસ સીમત દેખતા હું
પેશે નઝરહે જલવા નઝદીક ઓ દુર તેરા
દેખાહે જીસને નકશા તસવીરે બેતકલ્લુમ
પરવાના બન ગયા હે અય શમાઆં તોર તેરા
મહેબુબે કીબરીયા હો આકાયે દો સરાહો
ફીર કયું ન આયે દીલમે મેરે ગરૂર તેરા

ગજલ

ઝરા એક નઝર ઇધર ભી ઓ આન બાનવાલે
એક તીર ફેંકતા જા બાંકી કમાન વાલે
કાબે મે તુઝકો ઢુંઢું યા બુત કદાકે અંદર
કુછ તો નીશાન બતાદે ઓ બે નીશાન વાલે
ઓછું કી શાન ઓછી ઓછે હેં શાન વાલે
તેરા હી નામ સચ્ચા ઓ દો જહાનવાલે
ફુલુંસે ભી તું હલકા પાનીસેભી તુ પતલા
આહું મે ઉડ ન જાના ઓ ફુલ પાનવાલે
ખત તો તુઝે હે મેં ભેજું ઓ આસમાનવાલે
હોવેં અગર કબુતર ઉંચી ઉડાનવાલે
મોલાકી રાહપર દે તુ હમકુ એક ચુલ્લું

દાતા ભલી કરેગા ઉંચી દુકાનવાલે
એક મેરીહી દુવાપર કયા પડગયેહેં પથ્થર
તુ સમઝકી સુન રહાહે ઓ આસમાનવાલે

નાતીયા કવ્વાલી.

હમ બાગે જહાંમે જોયું મુરઝાએ હુએહેં
લાલાકી રેશ સીનેમે ગલખાયે હુંએહેં
ઉમ્મતમે મહમદકી જો કહેલાએ હુએહેં
જીન્નતમે વોહ લારેબ જગેહ પાયે હુએહેં
હમ ઝેહેરે ગમે હીજર ન લીખાયે હુએહેં
મરજાને દો હમ જીનેસે ઉકતાએ હુએહેં
જીન્નતકી હવા આયગી કબ ધ્યિાનમે ઉનકે
જુ કુવે મહમદકી હવા.ખાયે હુએહેં
અકશીરકો કુછ અસલ નહીં ઉનકો નીગાહમેં
જો ખાકે રહે કુવે નબી પાયે હુએહેં
મીટ જાયેંગે જુ નકશે કદમ નકશે કદમપર
હમ દીલકો ઇસી બાતપે ઠેરાએ હુએહેં
શરમ આતીહે કીસ મુંહસે હું ઉસ દરકે મુકાબીલ
હમ પરદએ એમાલસે શરમાએ હુએહેં

ગઝલ

હમે દે આઇના ઓ બે જરૂરત દેખનેવાલે
કહાં તુઝકો હૈ તાબે હુસ્ન સુરત દેખને વાલે.
વફાએ વાદાએ દીદારકા યેહ કોન મોકાહે
કયામતમેં તો લાખોં હોંગે સુરત દેખનેવાલે.
ધરા રહે જાયગા જોકે જફા લુત્ફે સીતમ સારા
અગર દેખેંગે મેરે દીલકી હસરત દેખનેવાલે
હમારા દીલ ન દેખે ઇસ્કા એસા મુલ્યહી કયાહે
અગર દેખે તો દેખે અપની કીમત દેખનેવાલે
ઉઠે ઉઠકર ચલે ચલકે થમે થમકર કહા હોગા.

મેં કયું જાઉં બહોતહે ઉનકી હાલત દેખનેવાલે
બહોત અછા કીયા મુજતર ઉસે દીલમે છુપા રખા
કલેજા થામ લેતે વર્ના હસરત દેખને વાલે

ગજલ

વસ્લમે નાઝશે મુંહ ફેરકે સોનેવાલે
કચ્છ ન સમઝે હમેં યહ કૌન હે રોનેવાલે
મેરી ફરીયાદ ઓ ફુગાં સુનકર વો ફરમાતેહે
કબ ફનાં હોંગે જમાનેસે યહ રોનેવાલે
ફીર દબે પાઉં વોહી ફીતના મહશર આતાહે
કહદો હુંશયાર રહે કબરકે સોનેવાલે
દીલકો થામે હુવે હાથોંસે ચલે આતેહે
હીચકીયાં લેકે સરે કબર વોહરોનેવાલે
તેરી ઉમેદ શફાઅતને કીયા સોચ મુઝે
એ મેરે નામાએ એમાલ કે ધોનેવાલે
કેશકી લાશ મલી કોઇ યેહ કેહદેકે મલેં
જુલ્ફ બીખરાકે જીગર થામકે મલનેવાલે

ગજલ

ફલક નેરંગીયાં હમ ખાક સારોકો દીખાતા હે
તમનના કહ રહી હેં યારસે નાહક છુડાતા હે
જબાંસે કુછ શીકાયત હો તો લુત્ફે ઇશ્ક જાતા હે
અગર ઝબ્તે ફુગાંકીજે કલેજા મુંહકો આતા હે
કીસી મેહજબીકી જુલફે મુસલસલ કૌન દેખે ગે
હમારા દીલ કસમ ઇસપર તુંમારે સરકી ખાતાહે
મેરી ફરીયાદ સુનકર ચોંક ઉઠા યાર સોતેસે
કહા દેખો યેહ દીવાના યહાં કયું ગુલ મચાતા હે
સનોબરકે ગલે મીલ મીલકર બેતાબાના રોતે હેં
તુમારા કદ મૌઅઝું બાગમે જબ યાદ આતાહે
હુંસી હે કેહ કહે હેં આપ હેં ગેરૂંકી મહફીલમે

તસ્સવ્વુર આપકા દો દો પહેર મુઝકો રૂલાતાહે
મે પરવાના હું "ગુપ્તા" જીસકે રૂએ શમાઆ રોશનકા
વોહી મહેફીલમે અપની રાતભર મુઝકો જલાતાહે

ગજલ શીરીં.

ક્યા બતાઉં કે કહાં હેં વો સતાનેવાલે
દીલમેં રેહતે હેં મેરે દીલકે જલાને વાલે
રૂહ અપની તેરે કુચેમેં રહેગી પસે મર્ગ
ઓરહી લોગ હેં વોહ ખીલ્દકે જાને વાલે
ચસ્મે ઉમેદ રકીબું સે કીસે હે એ દીલ
ઓર યેહ આગમેં હેં આગ લગાનેવાલે
ક્યું ન બદઝન હો વોહ હમસે જો જમાના ભડકાય
કહેર કર દેતહેં દો ચાર લગાને વાલે
મેં જો લેતાહું બલાએં તો વોહ ફરમાતે હેં
કહીં ગારત નહી હોતે યેહ સતાનેવાલે
વાદએ વસ્લ હજારોં હી કીયે ઓર મુકરે
ઇધર આઓ મેરે બાતોં કે બનાને વાલે
બરસોંહી ગુજરે મગર હમસે તકલ્લુફ ન ગયા
રંગ દો દીનમે જમાતે હે જમાને વાલે
રોકે ફરમાનેહે વોહ શબકો જો હમ યાદ આયે
ગોશએ કબ્રમેં સોતે હેં જગાને વાલે
દેખતે હુસ્ન ઓ જમાલ આજ તુમ્હારા સાહબ
ના હુવે ક્યા કહેં યુસફ કે ઝમાને વાલે

ગજલ અમીર.

છુરી વો લાયે હેં આશીકે મુરગ જાનકે લીયે
ગજબકી શાખ નીકાલી હે આશીયાં કે લીયે
અંધેરી રાતમેં બીજલી કોભી તરસ આયા
ગરીબ બનકર ચીરાગઆઇ આશીયાંકે લીયે
ગજબકી લાગથી કમબખ્ત બરકકો મુઝસે

ચમનકો ફુંક દીયા એક આશીંયાંકે લીયે
મે ઇમતહાંમેં પુરાહુવા તો ફીર કહીયે
જરાં સમઝકે તકાઝાહો ઇમતહાંકે લીયે
હે અબસ "મીર"કો કયું જળતે આહકી તાકીદ
હુજુર હીને તો દીહે જુબાંન ફુગાં કે લીયે.

મદે હજરત ખવાજા મોઇયુદીન ચીશ્તિ અજમેરી.

બેઠે હુવે હેં કબસે બાલીં પે આયે ખવાજા
ખુલ એ જુબાનકે કરલું શુકરે અતાએ ખવાજા
અલ્લાહ મુજકો રખે મેહેવેલકાયે ખવાજા
દેખા કરેં નીદાએ હરદમ ઝીઆંયે ખવાજા
અબરૂએ હુર કે હાં કુશતે જનાબે ઝાહીદ
મે હો ગયા શહીદે તેગે અદાયે ખવાજા
ખવાજા નગરમે જાના યું હો મેરા ખુદાયા
દીલમે હો યાદ ખવાજા લબ પર સનાયે ખવાજા
હો જાવે ખાક જાકર ખીરજાન મેરે ગુનાહકે
દીલસોઝી અર દીખાયે બરકે અદાએ ખવાજા
એસી કહાં હે યાવર તકદીર મુજ ગદાકી
દરબારમે જો અપને મુઝકો બુલાયે ખવાજા
કોઇ ન બેકસીમે હામી હુવા હમારા
ઇમદાદ કો હમારી દેખો વોહ આયે ખવાજા
દેહલીઝ કી તુમારી હાસીલ હો જીબેહસાઇ
સરમે યેહ ધુન સમાઇ બેઠે બીઠાયે ખવાજા

દાદરા

ઇશ્કે મહોમ્મદમે એક જામ પીકર હો ગયે હમ મત વાલે
આજા આજા મેરે યાર–મેરે રોયામેં એકબાર
તેરી ફુરકતમેં દીલદાર–દાગ હે દીલપર કાલે કાલે
ઇશ્કે મહે મ્મદમેં એક જામપીકર હો ગયે હમ મત વાલે

તેરે ગમમે મેરે યાર–મુવે તનહા મીસ્લે ખાર
શીકલ દીખાદે એ દીલદાર–વરના આદમ હે જાને વાલે
ઇસ્કે મહેમ્મદમેં એક જામપીકર હો ગયે હમ મતવાલે
કીસ્કી જુરત કરે સના–તુ હે વોહ મહેબુબે ખુદા
દમકે દમમે અરશ ગયા–હકકી રાહ દીખાને વાલે
ઇસ્કે મહેમ્મદમેં એક જામપીકર હો ગયે હમ મતવાલે

ગજલ.

હમસે વાયદા કરકે ફીર ગેરોં કે દમમે આ ગયા
અય સનમ ફર્ક અબ તેરે કોલો કસમમેં આ ગયા.
ગેર જીસદમ ઘર ગયા મ્હોંચાંમે કુવે યારમે
વોહ હુવા ફીન્નારમે બાગે અરમમેં આ ગયા
દેખકર સુરત સનમકી ફરત રોબે હુસ્નસે
દસ્તે માની કાંપ ઉઠા રાશા કલમમે આ ગયા
દેખો ઇસ ગુલકી નજાકત વક્તા ગલગસ્તે ચમન
સરસે પાઉં તક પસીના દો કદમમે આ ગયા

ગજલ

વસ્લકા કરકે વોહ ઇકરાર ફીરે જાતે હેં
દીલમેં કયા કયા મેરે અરમાન રહે જાતે હેં
હમ ફીદા જાન તલક ઉસપે કીયે દેતે હેં
પર હમે રંજપે વોહ રંજ દીયે જાતે હેં
ગાલીયાં દી તલબ બોસે પે જીસ્પર ભી હમેં
આપજો કુછ કે ના કહેનાહે કહે જાતે હેં
તુને દમબાજ સદા દમહી દીયા પર ન મીલા
હમતો અબતકભી તેરા દમહી ભરે જાતે હેં
દીલપે જો સદમા ગમે ઇશ્કમે હોતા હે અમીર
વોહ હમનશીં તુફતા જીગર હેં જો સહે જાતે હેં.

ગજલમજાકીયા.

સોનાદો તુમ દોહીદો ઓસે વલે એક ઢબકે દો
કોલ હે મશહુર બીન મતલબકે સો મતલબ કે દો
દોહીદો પરદો અજી દોં ભી શીતાબી દો કહી
ખાલકે દો ખતકે દો રૂખસારકે દો લબકે દો
લેચુકામેં એક ગર દેતેહો દોતો દો મુઝે
ખવાહ દો સેબ જંકનકે ખવાહ તુમ ગનગબકે દો
આડ ઓસોં પરહું નોકર એક બુતે અદબારશ કા
સબેહ કે દો શામકે દો રોજકે દો શબકે દો
ઉસ બુતે કાફીરસે કયું મુશ્કીલ ન હો ઓસો કીનાર
જો ન માને એકભી ગરવારતે સોરબકે દો
શબ જો ઓસે પેહમ ઉસ્કે લબકે હમ લેને લગે
કહકે યું એહ અબકે દો યેહ જબકે દો.
બલે વોહ જલકે નાગા કબ હુવાથા આપકા
હાય યેહ કીસ દીન કે દો કીસ રાતકે દો કબકે દો

શેર

માંશુકોંકી હે સબસે અદા નીરાલી
હે પાનકા બીડા મુંહમેં લબોં પર લાલી
શીશા હે બગલમે હાથોંમે પએમાના
આંખે હે નશેમેં લાલ ચાલ મસતાના.
યહ લોગ માનતે નહી ઝરા સમઝાના
માશુકોંને કબ આશીકકા કહેના માના
અબ રૂખશત "ગુપતા" મહેરબાન હોતે હેં
માશુકોંકે કુછ ભેદ અજબ હોતે હે.

તમામ શુદ.